

at vi vil få, hvad der svarer til 25.000 helårspersoner mere på arbejdsmarkedet. Det er utrolig meget i en tid, hvor man taler om arbejdskraftmangel.

Nu lyser den gule lampe, hvor lang tid har man så tilbage?

Kl. 12:04

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Indtil den røde lampe lyser.

Kl. 12:04

(Ordfører)

Eigil Andersen (SF):

Sagens kerne er, at beskæftigelsesministeren med det aktuelle lovforslag forpasser muligheden for at styrke det forebyggende arbejde generelt. Lovforslagets hovedindhold er som nævnt en fordobling af bøderne i de tilfælde, hvor en arbejdsulykke indebærer en alvorlig tilskadekomst eller medfører døden. Og der må vi sige, at dermed bliver i hvert fald en del af et gammelt krav, som både fagbevægelsen og SF har stillet, opfyldt, og jeg må sige, at vi er glade for, at det sker. Derfor vil vi også stemme for lovforslaget.

Men hvorfor skal der ikke også uddeles højere bøder i de tilfælde, hvor reglerne er overtrådt, men hvor der ikke endnu er sket en alvorlig ulykke? Man straffer jo også bilister for at køre for stærkt og ikke kun for, at de kører i grøften eller støder sammen med andre. Derfor mener vi, at fordoblingen af bøderne skal gælde alle områder inden for arbejdsmiljøloven.

Min tid er ved at løbe ud, men jeg vil også nævne, at det bør være sådan, at det ikke kun omfatter ulykker, men også en langvarig kemisk og fysisk påvirkning. Hvad angår de arbejdere på Grindstedværket, som blev udsat for kviksølv, skulle arbejdsgiveren, hvis det var foregået i dag, efter vores mening også kunne idømmes en langt højere bøde. Derfor ønsker vi, at det altså skal omfatte alle bøder efter arbejdsmiljøloven. Og så må jeg gemme mine øvrige tanker om det her til en senere lejlighed.

Kl. 12:06

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Ja, det kan jo være en god idé.

Vi går videre i ordførrækken. Hr. Morten Østergaard, værsgo.

Kl. 12:06

(Ordfører)

Morten Østergaard (RV):

Nu siger SF's ordfører, hr. Eigil Andersen, at hans tid er ved at løbe ud, og der vil jeg gerne sige – også bedømt på den aktuelle dagsform –

at jeg dog tror, at der på trods af arbejdsmiljøet i Folketinget er mange gode år i hr. Eigil Andersen endnu.

Spøg til side. Jeg vil sige, at det er en alvorlig sag, vi diskuterer her i dag, fordi baggrunden er den meget dystre udvikling, der har været i antallet af dødsulykker på danske arbejdspladser. Selv om der måske nok undervejs har været uenighed om, i hvilket tempo vi skulle tage konsekvensen af det, var vi nogle, der ønskede en meget hurtig reaktion, og nu står vi så her i dag med et lovforslag, som måske, måske ikke kunne have været vedtaget allerede inden sommerferien og altså dermed i den forrige samling og dermed havde haft effekt i dag. Jeg synes faktisk, det er væsentligt at understrege, at der jo tilsyneladende er ganske bred enighed om, at vi her får en ganske betragtelig strafs-kærpelse i forhold til de meget alvorlige ulykker: en fordobling af strafferammerne og dermed også bøderne for de overtrædelser, der medfører dødsfald eller alvorlig personskade.

Jeg synes også, at den lille ændring, der er omkring fastholdelse af påbud, smileys og bøder, selv om virksomheden ændrer forholdene i perioden mellem uregelmæssighedernes konstatering og udstedelsen af bøderne, er vigtig. Den er jo med til at lukke det hul, der er i og med, at hvis man bliver opdaget, taget i at have ukorrekte forhold, kan man hurtigt lige lappe det og dermed lade stå til, indtil man bliver opdaget. Her mærkes konsekvensen altså alligevel, også selv om man skulle være hurtig til at få bragt forholdene i orden.

Vi ønsker jo og er mest optaget af, at de her foranstaltninger på arbejdsmiljøområdet har en forebyggende effekt, altså at straffen virker afskrækkende, så der bliver en stærkere indsats for at forhindre, at nogle gør sig skyldige i at overtræde arbejdsmiljøloven, og vi ønsker, at de påbud, der udstedes, og den indsats, der gøres fra Arbejdstilsynets side, er med til at virke præventivt, og at Arbejdstilsynet i nogle sammenhænge optræder som sådan en slags konsulent, sådan at man får forbedringer gennemført, hvor det er nødvendigt. Derfor synes jeg, at man må sige, at det her lovforslag samlet set er et skridt i den rigtige retning, selv om man givetvis, når man tænker på de mange episoder og ulykker, der er på det danske arbejdsmarked, sagtens kunne forestille sig, at man kunne gøre andet og gøre mere.

Jeg vil derfor heller ikke unnlade at nævne, at vi jo er nogle, der har medvirket til det, og bl.a.